

OCUPACIONS XYZ I LA CASA D'ASTERIÓ.

Ocupacions XYZ ha estat un curs d'intervenció a l'espai per mitjà de la llum impartit per Maria Pons; dissenyadora, escenògrafa i creadora d'instal·lacions artístiques.

El curs s'ha dut a terme durant dues setmanes, paral·lelament al muntatge de l'obra guanyadora de la convocatòria XYZ, The waterfall.

Durant la primera setmana es van realitzar 5 sessions on es van tractar diferents aspectes de la teoria de la llum i el color acompanyades del visionat d'obres d'artistes contemporanis que treballen la intervenció a l'espai per mitjà de la llum. A cada sessió es va proposar un breu exercici per aplicar els continguts teòrics. L'aula, convertida en un laboratori d'il·luminació, va permetre l'experimentació del llenguatge de la llum aplicat a l'espai.

Durant la segona setmana es va treballar en la creació i materialització de la instal·lació que avui us presentem, La casa d'Asterió.

La casa d'Asterió és un conte de Jorge Luís Borges inclòs a *El Alehp*.

En aquest conte, Asterió (el minotaure) narra en primera persona les característiques de la casa que habita (el laberint de Creta) i la seva experiència en aquest espai.

El conte acaba amb una intervenció de Teseu on comunica a Ariadna que ha matat al minotaure.

-¿Lo crearás, Ariadna? -dijo Teseo-. El minotauro apenas se defendió.

El context de *La casa d'Asterió*;

La casa d'Asterió està situada a la Creta del rei Minos, tres generacions abans de la Guerra de Troia (al voltant del s.XII o XIII abans de Crist).

Asterió, el minotaure, és fill de Pasifae (reina de Creta) i un brau enviat per Poseidó.

El minotaure per ordre de Minos es tancat al laberint de Creta, dissenyat per Dèdal.

Paral·lelament, Teseu, fill secret de Egeu (rei d'Atenes) i Etra (filla de Piteu, rei de Trecén) que ha crescut amb la seva mare, a Trecén, quan demostra tenir la força necessària és enviat a Atenes per reclamar el lloc que li correspon. Teseu arriba a Atenes i es reconegut pel seu pare.

En aquell moment, Atenes està obligada a pagar un tribut de guerra a Creta. El tribut consta en oferir set joves i set donzelles per ser sacrificats al laberint de Creta, aquest tribut es suspendrà en el moment en que algú sigui capaç de vèncer el minotaure.

Teseu s'ofereix com a voluntari per vèncer el Minotaure i surt en direcció a Creta amb la resta d'ofrenes.

Ariadna, filla de Minos i Pasifae, s'enamora de Teseu i li ofereix un cabdell de fil per un cop dins el laberint, trobar el camí de sortida.

Teseu venç el Minotaure i surt del laberint. Amb aquesta acció, Atenes queda lliure de pagar el tribut a Creta.

La casa d'Asterió és el resultat d'un treball en grup realitzat per Isaura Castellà, Andreu Garcia, Dani Cortijo, Mercè Ramos i Raquel Aliau tutoritzat per Maria Pons

La casa d'Asterió és una instal·lació artística, una intervenció a l'espai per mitjà de la llum.

Alhora d'aplicar a una instal·lació els conceptes que sorgeixen del text de Borges, coincidirem en:

1. La necessitat de plasmar el laberint. L'espai on transcorre l'acció i la casa del personatge protagonista.
2. La voluntat d'oferir a l'espectador diferents punts de vista en relació als diferents personatges; Asterió, les ofrenes i Teseu. Perquè cada punt de vista posiciona i posicionant-nos en cada un d'ells, obrim nous canals de comunicació.

Els diferents punts de vista:

-**Asterió** és el minotaure, fill de Pasifae (reina de Creta) i un bou. Minos, el rei de Creta fa construir un laberint per tancar el minotaure.

-**Teseu** és un heroi, és el fill secret d'Egeu (rei de Atenes) i Etra (filla de Piteo, rei de Trecén).

Teseu mata el minotaure i amb l'ajuda d'Ariadna (filla de Pasifae i Minos, reis de Creta) aconsegueix sortir del laberint.

-**Les ofrenes** son set nois i set noies atenencs que es donen en sacrifici a Creta com a tribut de guerra. Les ofrenes son sacrificades al laberint de Creta.

Un laberint per cada punt de vista:

-**El laberint d'Asterió** ens confronta amb la condició del monstre.

-**El laberint de Teseu** posa sobre la taula la dualitat heroi-assassí.

-**El laberint de les ofrenes** posa en evidència la condició de les víctimes, la submissió a unes forces/estructures de poder inabastables.

El laberint és alhora un i infinits.

La casa d'Asterió és un laberint, en aquesta instal·lació hem volgut plasmar la idea de laberint, fugint de la convenció dels passadissos i les portes.

Hem volgut representar aquest espai per mitjà de la llum, centrant-nos en la sensació de desorientació que s'experimenta a l'interior d'un laberint.

Amb aquest objectiu hem creat diferents construccions lumíniques (escenes) que es succeeixen en el temps i transformen la percepció de l'espai.

Cada una de les construccions lumíniques s'ha construït a partir d'un personatge.

Per començar hem assignat un color llum a cada personatge:

-Groc a Asterió, groc com el sol perquè tal i com anuncia la frase escrita a la paret i que tant sols pots llegir arrossegant un carro carregat de pedres *Todo es muchas veces, catorce veces, pero dos cosas hay en el mundo que parecen estar una sola vez: arriba, el intrincado sol; abajo, Asterión.*

-Blau tenyit de roig per a Teseu, blau com el cel d'un dia clar que tot ho esclareix però finalment tenyit de roig sang. No hi ha heroi sense assassí.

-Roig i ombres per a les ofrenes, el roig de la sang, les ombres fugisseres de la por i, finalment, les projeccions dels morts.

Un cop assignat el color que representa cada un dels personatges, hem desenvolupat cada construcció lumínica incorporant els objectes, els textos o projeccions que hem considerat oportuns.

Finalment, em creat el guió. Hem ordenat les escenes i hem definit els temps i les transicions.

La instal·lació s'anuncia al hall de la biblioteca per mitjà d'un cabdell, en aquest cas de mànega lluminosa, que representa Ariadna. Ariadna, enamorada de Teseu, li ofereix un cabdell de fil per, un cop matat el minotaure, trobar la sortida del laberint. Aquí, ens anuncia l'entrada a la casa d'Asterió.

Amb aquesta instal·lació hem volgut plasmar en aquest espai el text a partir del qual hem treballat. Fent de l'espai un contenidor d'experiències i de l'espectador un actor.

Maria Pons Calvet.

Amposta, 5 d'octubre de 2012.

Organitza:

Amb el suport de:

